

Att förhindra och hantera incidenter mot förtroendevalda

Att förhindra och hantera incidenter mot förtroendevalda

Bakgrund till skriften

Politikernas trygghetsundersökning (PTU) redovisar andelen förtroendevalda som utsatts för trakasserier, hot eller våld i samband med sitt förtroendeuppdrag. PTU ger också en bild av vilka som utsätts, av vem och varför, vad de utsätts för och om utsattheten fått konsekvenser för hur den förtroendevalde agerar inom uppdraget.

Arbetet med PTU har visat att det behövs förslag på hur sådana incidenter kan förhindras och hanteras.

I den här skriften finns förslag till åtgärder, och den ska ses som ett stöd för dem som arbetar med förtroendevaldas säkerhet. I första hand vänder sig skriften till verksamma politiker och säkerhetsansvariga inom kommun och landsting/region och inte till riksdagsledamöter där behovet, beredskapen och också ansvarsfördelningen ser annorlunda ut.

De förslag och åtgärder som texten tar upp utgår från resultaten från PTU samt från Brås tidigare forskning om otillåten påverkan. Förslagen är endast vägledande, det finns andra åtgärder som också kan vara effektiva för att förhindra och hantera incidenter mot förtroendevalda.

PTU

PTU är ett regeringsuppdrag som går ut på att Brottsförebyggande rådet (Brå) ska undersöka omfattningen och utvecklingen av hot och våld mot förtroendevalda. Undersökningen genomförs med en enkät till samtliga förtroendevalda i fullmäktige och riksdag.

Två undersökningar har hittills genomförts, rapporterna går att ladda ned från Brås hemsida www.bra.se.

Ett grundskydd

Förtroendevalda är inte formellt anställda, därför är inte hot och våld mot dem en arbetsmiljöfråga. Det är upp till partierna och de politiska församlingarna (riksdag, kommun och landsting/region) att ta ansvar för sina förtroendevalda.

Ett grundskydd innebär att det finns beredskap *ifall* något skulle hända och att det finns hjälp *om* någon förtroendevald utsätts. Beredskapen kan minska oro och skapa trygghet. Utsatthet, men också oro, kan påverka de förtroendevaldas agerande inom förtroendeuppdraget.

Förutsättningar för ett långsiktigt säkerhetsarbete

Det är viktigt att de åtgärder som vidtas som en del av grundskyddet förankras politiskt. Beslut om att det ska finnas policydokument om de förtroendevaldas säkerhet bör fattas på politisk nivå så att inte ansvaret hamnar på en ensam säkerhetsansvarig. Ett policydokument ger också förutsättningar och mandat till att arbeta med frågan.

Handlingsplan

En handlingsplan tas med fördel fram i samråd med den lokala polisen och bör omfatta dels hur incidenter kan förebyggas, dels hur incidenter som inträffat ska hanteras och vem som har ansvar för vad. Genom att det finns en handlingsplan blir säkerhetsarbetet inte beroende av enskilda personer. Om det redan finns en handlingsplan för hot och våld mot kommun- och landstingsanställda kan de förtroendevalda inkluderas i den.

Några exempel på vad en handlingsplan kan innehålla:

- roller och ansvar
- kommunikationsstrategi
- riktlinjer för att minska risken för hotfulla situationer
- identifierade risker och sårbarheter
- åtgärder för att förhindra incidenter utifrån olika risknivåer
- åtgärder när olika former av incidenter skett
- rutiner för incidentrapportering och polisanmälan
- relevanta kontaktuppgifter.

En del av punkterna tas upp i den här skriften, andra är mer beroende av olika förutsättningar inom en aktuell kommun eller ett landsting (t.ex. risker och sårbarheter). I slutet av skriften finns en del internetlänkar där man kan få hjälp till vissa delar av handlingsplanen.

Handlingsplanen bör uppdateras med jämna mellanrum så att informationen utgår från en aktuell lägesbild och så att alla kontaktuppgifter är riktiga.

Säkerhetsansvarig

Det kan finnas en säkerhetsansvarig både inom den politiska församlingen (kommun eller landsting/region) och inom partiet på nationell nivå. En säkerhetsansvarig inom den politiska församlingen har lokalkännedom och kontakter med den lokala polisen. En del kommuner inom samma region har valt att gå samman och utse en gemensam säker-

hetsansvarig. En säkerhetsansvarig inom partiet på nationell nivå har möjlighet att upptäcka om partimedlemmar på flera orter utsatts för hot från samma person och vet också om partiet på nationell nivå gått ut med information som kan påverka lokala politiker inom partiet.

Den säkerhetsansvarige bör ha kompetens att dels arbeta förebyggande mot trakasserier, hot och våld, dels att hantera incidenter som uppkommer.

Tillgänglighet och samverkan

För att skyddet ska vara effektivt räcker inte policydokument, handlingsplaner och säkerhetsansvariga; de förtroendevalda måste också veta att sådana finns. Den informationen görs lättillgänglig genom exempelvis intranät.

Eftersom flera aktörer är inblandade (den förtroendevalde, säkerhetsansvariga och polis) måste det finnas kontaktvägar för samverkan, dels mellan respektive säkerhetsansvariga (den politiska församlingens och partiets), dels mellan säkerhetsansvariga och polis. Samarbete och dialog mellan polis, politiska partier, kommun eller landsting är viktigt för att skapa en fungerande och hållbar säkerhetsstrategi med insatser på rätt nivå. Ett regelbundet informationsutbyte gör att det blir mindre frågetecken om vad som bör polisanmälas och hur incidenter på bästa sätt kan hanteras för att exempelvis säkra bevis inför en eventuell framtida polisanmälan.

Grundskydd

- Sträva efter långsiktighet genom beslut om policydokument
- Utforma en handlingsplan mot trakasserier, hot, våld och korruption som inkluderar förtroendevalda
- Utse en säkerhetsansvarig
- Se till att kontaktuppgifter till säkerhetsansvarig samt handlingsplaner finns lättillgängliga och är aktuella.

Att förhindra incidenter

Det finns en hel del åtgärder som kan vara effektiva för att förhindra trakasserier, hot, våld och korruption riktat mot förtroendevalda. Förslagen till åtgärder utgår till stor del från Brås forskning om att förhindra otillåten påverkan.

Identifiera risker

Resultaten från PTU kan användas i det brottsförebyggande arbetet. Ett konkret exempel är att det går att identifiera riskgrupper, det vill säga förtroendevalda som löper en högre risk att utsättas för en incident. Sådana riskgrupper är

- yngre förtroendevalda
- heltidspolitiker
- ordförande i de olika nämnderna
- förtroendevalda i kommun- och landstingsstyrelser
- förtroendevalda som syns mycket och som är aktiva i sociala medier.

Kvinnor inom flera av dessa grupper är särskilt utsatta. När man vet att dessa förtroendevalda löper en högre risk för utsatthet kan extra stöd, verktyg och träning riktas till dem.

Även vissa händelser och frågor kan öka uppmärksamheten på en förtroendevald och därmed innebära förhöjd risk under en begränsad tid (till exempel vid nedläggningsbeslut). Då behövs ökad beredskap och ett utökad skydd till involverade förtroendevalda.

Internet och sociala medier

I dag kan man med ganska liten ansträngning ta reda på allehanda information om en person via internet. Det finns till och med information om vilka myndigheter som har offentliga uppgifter som går att begära ut. Det är något som förtroendevalda bör vara medvetna om. Politiker ska finnas tillgängliga för medborgarna, men tillgängligheten bör avvägas mot säkerheten.

Det finns en del åtgärder som kan öka säkerheten utan att för den skull göra den förtroendevalde otillgänglig. En sådan åtgärd kan vara att begränsa informationen om den förtroendevalde på den politiska församlingens och partiets hemsida till namn och e-postadress. Bild, telefonnummer och mobiltelefonnummer behöver inte visas. Det går också att ta bort sina privata uppgifter från söktjänster som Eniro och hitta.se för att undvika att vem som helst kan ta reda på ens telefonnummer, adress och uppgifter om andra boende på samma adress. Tyvärr är det inte så enkelt som det kan framstå, och det tar ofta lång tid innan alla uppgifter är borttagna.

Det är bra att sätta en gräns mellan privatlivet och förtroendeuppdraget. Om den förtroendevalde själv inte har denna gräns, blir den också otydlig för andra. På Facebook kan man till exempel ha en öppen profil som förtroendevald och en stängd profil för privat bruk.

Förtroendevalda som använder Twitter, Facebook eller liknande kan undvika en del jobbiga situationer genom att i stället för att berätta vad de *ska göra* beskriva vad de *har gjort*. Det är kanske också intressantare för allmänheten att veta hur ett besök på exempelvis en skola har gått och få intrycken därifrån, än att bara veta att den förtroendevalde ska dit på besök. De ovannämnda och liknande forum använder sig också ofta av så kallade platstjänster där det går att "checka in" på en plats i realtid, sådana tjänster går att stänga av – det är onödigt att göra det så lätt för potentiella förövare som också kan använda informationen för att kartlägga den förtroendevaldas rutiner.

Tips!

Testa att "googla" ditt namn och se vilken information som dyker upp. Är det sådant som du vill att alla ska veta?

Kommunikationsstrategier

En kommunikationsstrategi kan innehålla riktlinjer för hur politiska budskap och beslut kan förmedlas, vem som bör framföra det samt hur eventuella konflikter kan bemötas.

Av PTU framgår att ordförandepositionen är mer utsatt än andra positioner. Ordföranden är också den som ofta "frontar" beslut och känsliga frågor och därför i stor utsträckning syns i offentliga sammanhang. För att inte en enskild förtroendevald ska bli representant för en hel nämnd eller till och med för hela fullmäktige kan synligheten roteras bland flera.

Det händer ibland att vinklingen i media blir personbetonad och att sakfrågan kommer i skymundan. En viktig åtgärd är att förskjuta fokus från den enskilde till kollektivet genom att flera ställer sig bakom de beslut eller de ställningstaganden som debatteras. Det är särskilt viktigt när det gäller negativa beslut som kan väcka hotfulla och ibland aggressiva reaktioner. På så sätt läggs ansvaret där det hör hemma, det vill säga på partiet eller på den politiska församlingen och inte på individen.

Ibland kan fullmäktige fatta beslut som upprör många (till exempel nedläggning av ett sjukhus eller en skola). Det är lätt att vid sådana tillfällen gå i försvarsställning och replikera "inga kommentarer" på frågor från media och allmänhet. I sådana situationer är det bättre att vara tydlig med beslutets grunder och beklaga följderna för dem som påverkas negativt. Med andra ord ska beslutet inte *försvaras* utan *motiveras*.

Om en politiker utsatts finns risk för att även andra förtroendevalda påverkas. Övriga inom partiet eller inom den politiska församlingen som hör talas om incidenten kan bli oroliga för att de själva

ska utsättas. Därför är också intern kommunikation efter en incident viktig. Att berätta om hur incidenten hanteras och var andra som eventuellt utsätts kan få hjälp kan minska eventuell oro.

Attityder

Det finns en mer eller mindre outtalad norm i samhället som säger att medborgarna ska förhålla sig skeptiska till politiker, ibland finns även ett politikerförakt. En del incidenter skulle kanske ha förhindrats om allmänheten hade haft en annan attityd gentemot politiker. De flesta förtroendevalda är förvärvsarbetsande som engagerar sig politiskt på sin fritid.

Ibland kan förtroendevalda utsättas för incidenter av någon med politiskt extrema åsikter. Det är viktigt att markera mot sådant. Ett samhälle som inte tydligt tar avstånd från våldsbejakande extremism samt från de grupper som använder sig av sådana metoder riskerar att bli polariserat.

Vissa incidenter skulle säkerligen förhindrats om en del förtroendevalda hade en annan attityd gentemot andra förtroendevalda. Av PTU framgår att förövaren emellanåt har varit en annan förtroendevald, ibland till och med från det egna partiet. Personpåhopp och hätsk tongång mellan förtroendevalda förekommer både i politiska debatter och i utspel i medier. Det behövs en samsyn i de olika fullmäktigeförsamlingarna och inom partierna om vilket samtalsklimat som är accepterat. Samtalstonen förtroendevalda sinsemellan är normerande.

Om förtroendevalda har en hård ton och använder personangrepp mot varandra legitimerar det allmänheten att använda samma jargong mot politiker i allmänhet. Sveriges Kommuner och landsting, SKL, har tagit fram ett utbildningspaket som handlar om just samtalstonen i politiken.

En annan viktig attitydfråga är hur de förtroendevalda själva agerar efter att ha utsatts för trakasserier, hot eller våld. En stor andel väljer att inte polisanmäla då utsatthet anses ingå i uppdraget. Om politikerna själva normaliserar utsattheten kan det också för andra framstå som legitimt att utsätta förtroendevalda.

Skalskydd

Många av de åtgärder som diskuteras i denna skrift handlar om att skapa eller se över redan existerande rutiner. Skalskydd handlar i stället om att se över den fysiska miljön för att minska risken för hot och våld. Detta är dock endast effektivt i de relativt få fall där förövaren är fysiskt närvarande, och inte vid hot via e-post eller trakasserier i sociala medier som är de vanligaste formerna av incidenter.

Efter en incident där det finns misstanke om brott bör man göra en risk- och hotbilsbedömning för att undersöka om det finns behov av ett utökat skalskydd eller andra säkerhetsåtgärder. En sådan bedömning ska inte göras av den förtroendevalde själv utan av polismyndigheten (eller Säkerhetspolisen vid vissa omständigheter) tillsammans med det politiska partiets och kommunens eller landstingets säkerhetsorganisation.

Skalskyddet kan delas in i tre nivåer: låg risk för incident, förhöjd risk för incident och hög risk för incident. För de allra flesta förtroendevalda är risken för fysiska angrepp låg, och det behövs inget annat skalskydd än för medborgare generellt. Vid en förhöjd risk, t.ex. om en förtroendevald utsatts för hot, kan andra åtgärder behövas. De bör tas fram i samråd med eventuell säkerhetsansvarig och polis.

Hög risk kan uppkomma om en incident redan skett eller om mer konkreta hot framkommit; i dessa fall gäller samma princip som vid en förhöjd risk, dvs. att (ibland mer inkräktande) åtgärder tas fram i samråd med säkerhetsansvarig och polis. Denna skrift tar inte upp de åtgärder som kan komma i fråga vid ett förstärkt skalskydd, de finns grundligt beskrivna i bl.a. Säpos *Handbok om personlig säkerhet* (se länk senare i skriften).

Brottsförebyggande åtgärder

- Identifiera riskgrupper och rikta insatser
- Ta fram och använd kommunikationsstrategier
- Sätt en gräns mellan privatliv och förtroendeuppdrag
- Arbeta för att motverka negativa attityder
- Inventera behov av skalskydd.

Åtgärder efter en incident

Även om det finns ett upparbetat och välfungerande grundskydd, och även om både parti och politisk församling i möjligaste mån försöker förebygga incidenter kommer ändå sådana ibland att inträffa. Politiker är en symbol för beslut som fattas, för partiets åsikter och ibland även för makten och samhället i stort. För dem som missgynnas av besluten, inte delar åsikterna och även för dem som står utanför samhället kommer politiker fortfarande i viss mån att vara en måltavla. Det här avsnittet handlar om åtgärder efter att en eventuell incident ägt rum.

Polisanmälan

Samtliga incidenter som innefattar våld, skadegörelse, stöld eller korruptionsförsök är brott i juridisk mening och ska därför polisanmälas. Blotta erbjudandet om en muta är ett brott, även om den förtroendevalde tackar nej, och ska därför alltid anmälas till polisen. Så fort det finns en misstanke om att händelsen är ett brott ska även hoten och trakasserier anmälas för utredning.

De allra flesta incidenter som polisanmäls hanteras av den lokala polismyndigheten.

I undantagsfall, då brottsligheten anses hota rikets inre säkerhet eller om den utsatte sitter i riksdag eller regering, kopplas även Säkerhetspolisen (Säpo) in.

En polisanmälan är en markering att trakasserier, hot, våld och korruption inte accepteras. Blir det inga negativa konsekvenser av att använda sådana otillåtna metoder finns inte heller incitament att upphöra och inte något som hindrar att dessa metoder används mot andra förtroendevalda. Särskilt viktigt är det om handlingarna används för påtryckning eftersom det undergräver det demokratiska systemet – förtroendevalda ska representera folket och inte dem som använder otillåten påverkan.

En del förtroendevalda väljer att inte polisanmäla för att undvika medial uppmärksamhet. Om det finns oro över att personuppgifter ska komma ut kan den säkerhetsansvarige göra polisanmälan. Det går även att fråga om det finns möjlighet att göra polisanmälan åtkomstskyddad.

Incidentrapportering och dokumentation

När det finns en misstanke om brott ska händelsen polisanmälas och rapporteras, övriga incidenter behöver endast rapporteras. Den förtroendevalde ska inte själv bedöma vad som utgör ett brott eller vilka hot som ska tas på allvar – det ska den säkerhetsansvarige och polisen göra. Det är också viktigt att dokumentera alla händelser (även till synes harmlösa) om det senare skulle bli aktuellt med en polisanmälan.

Om förövaren fortsätter att utsätta samma eller andra förtroendevalda, kan de första incidenterna innehålla information som ger en ledtråd om förövarens identitet. Ett separat e-postmeddelande kan verka harmlöst, men flera e-postmeddelanden i ett sammanhang kan ge en annan hotbild.

Kom ihåg!

Alla händelser behöver inte polisanmälas, men samtliga händelser **ska** rapporteras!

Vid en eventuell polisanmälan kan det också bli fråga om ett grövre brott om det går att visa på en systematik. Aktiva förövare kan utsätta flera olika förtroendevalda samtidigt, något som inte uppmärksammas om inte händelserna rapporteras till en säkerhetsansvarig som kan sammanställa hela bilden.

En stor del av de händelser som förtroendevalda utsätts för sker i sociala medier, och sådana länkar kan tas bort eller förändras över tid. Då finns inga bevis kvar. Men händelserna går att dokumentera genom att spara bilder av den sida där hotet finns eller påhoppet postats (så kallade skärmdumpar, print screen).

Dokumentation är även viktig när säkerhetsåtgärder ska utformas. Det behövs kunskap om riskerna för att arbetet ska bli effektivt. I dag varken polisanmäler man eller rapporterar de vanligaste händelserna, vilket skapar en lucka i säkerhetsarbetet. Ju fler som polisanmäler och rapporterar en händelse desto mer kunskap byggs upp om både förövare och risksituationer, vilket på sikt skapar en tryggare miljö för förtroendevalda.

En annan viktig anledning till att rapportera en incident är för att man ska få rätt stöd och hjälp vid behov. Om inte händelsen rapporteras framkommer inte

något behov av stödåtgärder, vilket leder till att de inte heller erbjuds.

Stöd och återkoppling

Alla reagerar olika på utsatthet, och det är viktigt att se de individuella behoven av hjälp och stöd. Utifrån det uttryckta behovet får ställning tas till vilka åtgärder som är rimliga. Om den utsatte uttryckt behov av en åtgärd som inte anses rimlig i proportion till incidenten ska orsaken till avslaget kommuniceras och motiveras till den som drabbats.

Hot och trakasserier är de vanligaste incidenterna som förtroendevalda utsätts för. Sådana händelser lämnar inga yttre skador som exempelvis våld eller skadegörelse. Organisationer har ofta en sämre beredskap för sådana icke-fysiska skador, som dock kan vara lika skrämmande och kännas lika hotfulla som fysiska händelser. Genom att erbjuda hjälp och stöd minskar risken att den förtroendevalde påverkas i sitt förtroendeuppdrag.

Den säkerhetsansvarige kan bidra med kontaktuppgifter till exempelvis krisbearbetningsstöd, brottsofferjour eller liknande. En förutsättning för att Polisens personsäkerhetshandläggare ska kunna hjälpa och stödja den drabbade är att det gjorts en polisanmälan.

Ett sätt att lugna den utsatte är att informera. Exempelvis känner en del förtroendevalda oro över att någon anhörig skulle kunna utsättas på grund av den förtroendevaldes uppdrag. Om man informerar om att det är mycket ovanligt att anhöriga faktiskt utsätts är

det lättare att släppa den oron. PTU visar att få förtroendevalda faktiskt utsätts för våld. Det innebär att det är oerhört få av hoten som verkställs. Information som utgår från empiri och forskning kan hjälpa till att minska åtminstone en del av oron. Här har den säkerhetsansvarige en viktig roll genom att inte bara ta in information, utan också ge information (så arbetar till exempel polisens personskyddsgrupper) och till exempel berätta om de handlingsplaner som finns och om var man kan få hjälp vid eventuell utsatthet. Att återkoppla till de utsatta är viktigt men glöms ofta bort.

När en incident har ägt rum

- Rapportera incidenten till säkerhetsansvarig
- Dokumentera incidenten så noggrant som möjligt
- Polisanmäl vid misstanke om brott
- Upprätta en incidentrapport
- Undersök behov av stöd och tillgodose i rimlig mån
- Återkoppla till den utsatte och följ upp händelsen.

Länkar

- På SKL:s hemsida www.skl.se finns information om relevanta utbildningar och seminarier som vänder sig till förtroendevalda och tjänstemän. Bland annat finns utbildningsmaterial om samtalstonen i politiken samt om att motverka korruption.
- Brå har, tillsammans med Partsrådet, tagit fram en handbok om att motverka otillåten påverkan. Handboken riktar sig i första hand till myndighetspersoner men kan användas av andra som arbetar mot otillåten påverkan genom att förebygga att otillåten påverkan sker, agera akut när otillåten påverkan inträffar samt följa upp och ge stöd efter otillåten påverkan. Handboken finns att ladda ned på Brås hemsida www.bra.se där även PTU-rapporterna kan laddas ned. Brå har även tagit fram en mall för incidenthantering (finns i slutet av denna skrift).
- Säkerhetspolisen har i samverkan med 14 myndigheter, företag och organisationer tagit fram en handbok om personlig säkerhet (Säpo 2008). I handboken kombineras information med konkreta råd om hur hotfulla situationer kan förebyggas liksom hur en person kan förbereda sig inför, eller agera i, en hotfull situation. Handboken finns att ladda ned på Säpos hemsida: www.sakerhetspolisen.se.

Mall för incidentrapportering

Ärendenummer: _____

Vem rapporterar incidenten?	<i>Namn/funktion? Relation till den utsatte?</i>																		
Vem utsattes?	<i>Namn, nämnd, position?</i>																		
Vad utsattes personen för och hur?	<i>Trakasserier, hot, skadegörelse, våld, korrup-tion? Via brev, e-post, telefonsamtal, sms/mms, personligt framfört? Beskriv händelsen.</i>																		
När och var ägde händelsen rum? Var det någon annan som såg händel-sen? (om personligen framfört)	<i>T.ex. en annan förtroendevald, familjemed-lem, kollega etc. Nådde hotet (om hot) fram till den tänkta mottagaren?</i>																		
Vem/vilka utsatte den förtroendevalde?	<i>Känd/okänd förövare? En eller flera perso-ner? Kön, ungefärlig ålder? Dialekt? Lokal-kännedom? Utsatt andra förtroendevalda?</i>																		
Antas förövaren tillhöra en grupp /falang av något slag?	<i>Ja/nej? Om ja, vilken (ex. höger- eller vänsterextremistisk grupp, djur- eller miljö-rättsaktivister, kriminellt nätverk/gång etc.)?</i>																		
Finns någon känd utlösande faktor?	<i>T.ex. en särskild politisk fråga, ett beslut, annat?</i>																		
Beslut om ev. åtgärder?	<i>Ex. polisanmälan, säkerhetsinformation till den utsatte etc.</i>																		
Hur upplevde den utsatte incidenten?	<i>Skrämmande eller inte? Allvarligt menad eller inte? Andra upplevelser/känslor?</i>																		
	<table><thead><tr><th></th><th>Ja</th><th>Nej</th></tr></thead><tbody><tr><td>Har polis kontaktats?</td><td>☐</td><td>☐</td></tr><tr><td>Har incidenten polisanmäls?</td><td>☐</td><td>☐</td></tr><tr><td>Har återkoppling skett till den utsatte?</td><td>☐</td><td>☐</td></tr><tr><td>Har den utsatte behov av stöd/hjälp?</td><td>☐</td><td>☐</td></tr><tr><td>Har den utsatte fått stöd/hjälp?</td><td>☐</td><td>☐</td></tr></tbody></table> _____ _____ _____		Ja	Nej	Har polis kontaktats?	☐	☐	Har incidenten polisanmäls?	☐	☐	Har återkoppling skett till den utsatte?	☐	☐	Har den utsatte behov av stöd/hjälp?	☐	☐	Har den utsatte fått stöd/hjälp?	☐	☐
	Ja	Nej																	
Har polis kontaktats?	☐	☐																	
Har incidenten polisanmäls?	☐	☐																	
Har återkoppling skett till den utsatte?	☐	☐																	
Har den utsatte behov av stöd/hjälp?	☐	☐																	
Har den utsatte fått stöd/hjälp?	☐	☐																	

Obs! Glöm inte att bifoga eventu-ella handlingar till incidentrapporten (t.ex. brev, bilder).

brå

Brottsförebyggande rådet/National Council for Crime Prevention

BOX 1386/TEGNERGATAN 23, SE-111 93 STOCKHOLM, SWEDEN

TELEFON +46 (0)8 401 87 00 • FAX +46 (0)8 411 90 75 • E-POST INFO@BRA.SE • WWW.BRA.SE